

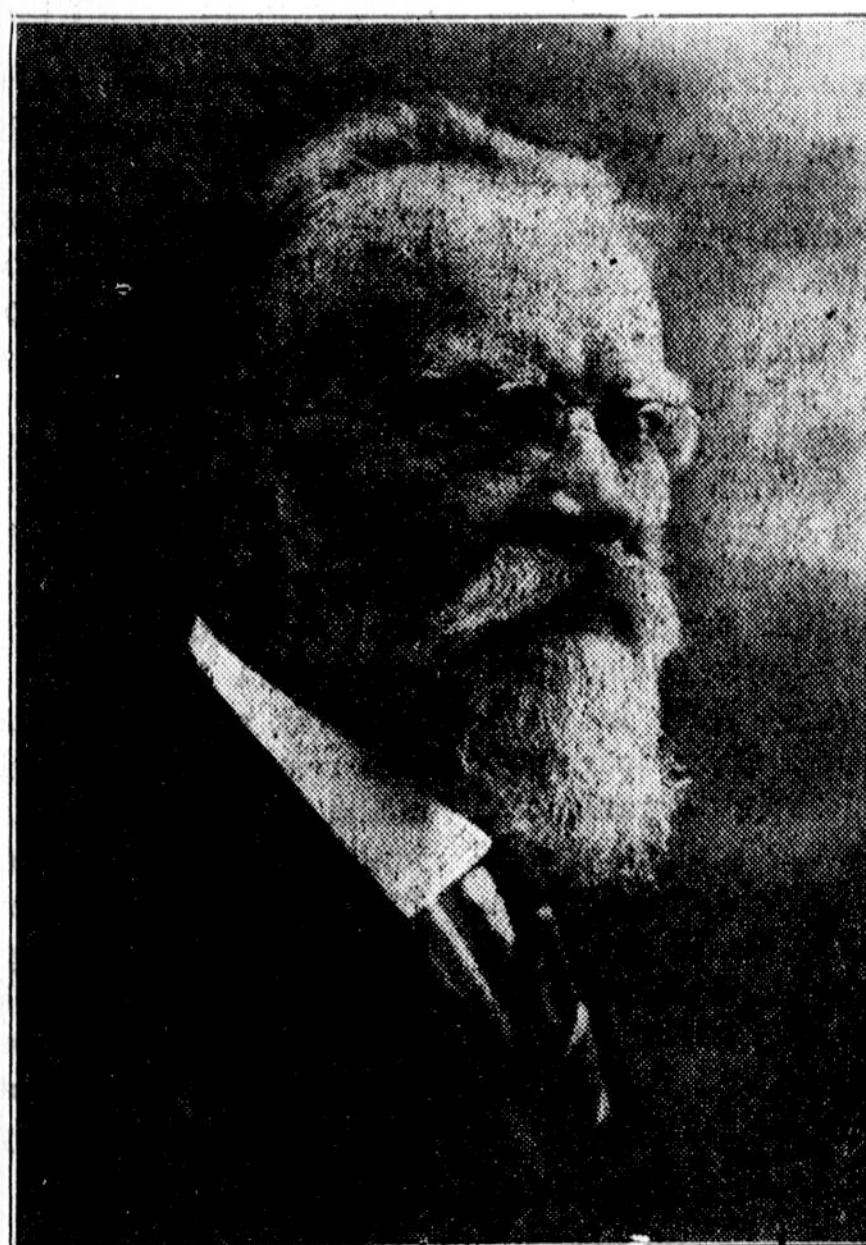
SLA Atžalynas

Nr. 5

Birželis, 1960

TEVYNĖ—Part 2

SLA ATEITIS YRA JAUNIMO RANKOSE

DR. JONAS ŠLIUPAS
SLA steigėjas ir pirmas garbės narys

ARTINANTIS REIKŠMINGAJAI SLA SUKAKČIAI

Liepos 11-14 dienomis, Pittsburgh, Pa., dabartinio SLA Prezidento mieste, įvyks SLA 51-mas Seimas, kurame bus minima SLA 75 metų Deimantinė Sukaktis.

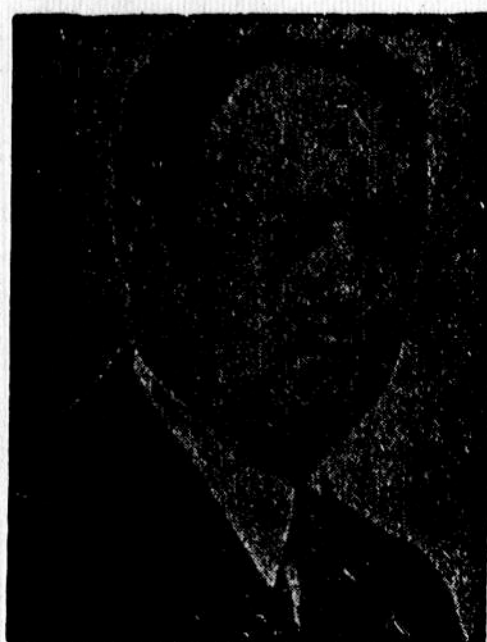
Ši sukaktis yra labai reikšminga ne tik SLA nariams,

bet visai lietuvių visuomenei, ypačiai jaunimui. Musų tautos ir išeivijos gyvenime, vien tik SLA, kaip patriotinė ir visuomeninė organizacija, sulaukė tokio ilgo amžiaus ir savo taip reikšmingą sukaktį iškilmingai minėti, pilname pajėgume, sukaupęs milijonus turto, turėdamas platų organizacinį tinklą, nuo Atlanto iki Pacifiko, su daug tukstančių narių bei svarbius visiems lietuviams savo darbų ateities planus.

SLA steigėjai turėjo šį pagrindinį tikslą: apjungti išblaškytų lietuvių jėgas į vieną didžiulį vienetą. Be to, jie turėjo nepalaužiamą valią siekti savo tikslo, ir tvirtą troškimą nukreipti visų lietuvių apjungtas jėgas atgimstančios tautos stiprinimui. Jų troškimai išsipildė, nes SLA savo tautai yra davęs labai daug, ir šandien yra pasiekęs tokios stiprybės, kuria kiekvienas lietuvis gali didžiuotis ir džiaugtis.

Mūsų išeivijos praeityje buvo daug bandymų; buvo įsteigta įvairių organizacijų, bet dauguma jų gal but neturėdamos lietuvių visuomenėje gilesnių šaknų, sunyko arba baigia nykti. Bet SLA visose gyvenimo audrose tvirtai išsilaikė, kaip nenugalimas

DABARTINIAI SLA VADOVAI

Prez. P. P. Dargis

Sekr. Dr. M. J. Vinikas

milžinas, ir pilnas kuringos dvasios žengia į tolimą ateitį.

Vieną dalyką atsiminkime, kad lietuvių išeivijos ateities lietuviškumą turės išlaikyti mūsų jaunimas. Taigi ir SLA ateitis yra jaunimo rankose. Tiesa, SLA turi daugiau jaunimo, negu bet kuri jaunimo organizacija, bet jaunimo jėgos dar nėra pilnai suvienytos ir dar negalima tvirtinti, kad mūsų jaunimas būtų pilnai pasiruošęs pagrindinai įsijungti į taip reikšmingą veiklą ir prisidėti prie tolimesnės organizacijos pažangos.

Jaunimas turėtų parodyti daugiau veržlumo ir savo pirmuosius žingsnius į platesnę visuomeninę veiklą turėtų pradėti didesne drąsa ir pasiryžimu. Jaunimas neturėtų tenkintis vietinių organizacijų veikla siaurame uždame ratelyje. Suprantama, kad jaunimas dedasi prie įvairių vietinių jaunimo organizacijų ir aktyviai jose veikia, bet turėtų atsiminti, kad lokalių orga-

nizacijų veikla yra aprėžta ir trumpalaikė.

Todėl, minint SLA taip garbingą sukaktį, jaunimas turėtų kreipti ypatingą dėmesį į SLA tautinio pobūdžio visų lietuvių organizaciją. Mielas jaunime! Mūsų tautos didysis genijus, butinumas kovoti dėl Lietuvos išlaisvinimo, SLA steigėjų valia ir testamentas, mus visus įpareigoja didinti lietuvių organizuotą jėgą. Šį tikslą pilnai pasieksime, jei įsijungsime į SLA, nes SLA laukia iš jūs naujų ateities darbų, kad, savo laiku, liktumėt savininkais ir paveldėtojais visų didžiųjų tautinių darbų ir milionų.

Dabartiniai SLA veikėjai, kurie perėmė steigėjų palikimą, savo didžią pareigą atliko; nes SLA išaugino, sustiprino ir paruošė, kaip labai didelį, mūsų išeivijos istorijoje nuostabų kraitį, busimoms kartoms, plius gražias brolišką tradicijas, giliai prasmingą lietuvių solidarumą ir neįvertinamai didelį tautinių darbų lobyną.

Esame tikri, kad dabartinis jaunimas, savo laiku, pajutęs pilną atsakomybę už tautos darbus ir giliau susipažinęs su išeivijos gyvenimu, įvertins tai kas jau yra sukurta, ir mielai prisidės prie visų SLA darbų ir SLA tolimesnio ugdymo, tik gaila, kad to laiko dar reikia laukti, žinant, kad tas laikas anksčiau ar vėliau tikrai ateis. Kuomet SLA minės 100 metų sukaktį, užtikriname, kad jo vadovai bus dabartinis jaunimas su tais pat rūpesčiais: kam perduoti tolimą SLA likimą.

Už tai, minint SLA istorinę, taip reikšmingą sukaktį, labai mielai kviečiame jaunimą jungtis į SLA eiles, nes čia Jūsų ateitis ir ateities darbų stiprybė. Jūsų pareiga yra, šį mūsų tautos kurinį, kurį išaugino geriausi patriotai, stiprinti, auginti, ir perimti, įnešant naują dvasią ir gyvybę.

SLA IR JŪS

Šiandieninis gyvenimas reikalauja iš tautos didelių ir kilnių pastangų, o tauta tokių pastangų reikalauja iš stambesnių organizacijų, organizacijos iš savo skyrių, skyriai iš narių. Tik tokiu

budu galima sudaryti stiprų ir galingą junginį, kuris galėtų atsilaikyti prieš gyvenimo staigmenas ir kuris būtų naudingas sau, pasekėjams, ir tautai.

Susivienijimas Lietuvių Ame-

NAUJA SLA JAUNUOLIŲ KUOPA LOS ANGELES MIESTE

Paveiksle matome dalį dalyvių, kurie sudarė branduolį naujos SLA jaunųjų kuopos

Rupestingas SLA orgizatorius P. Žilinskas, norėdamas Deimantinės Sukakties Seimui padaryti staigmeną, susitaręs su Los Angeles miesto jaunuoliais, įsteigė naują SLA jaunųjų kuopą. Pirmasis kuopos susirinkimas įvyko p. Mačėnų rezidencijoje.

Naujai įsisteigusios kuopos dalis jaunųjų susidaro iš: L. Zatkus, P. H. Mockus, M. Z. Simonis, A. C. List, S. M. List, S. B. Severinas, V. K. Duda, K. A. Duda, V. J. Duda, R. B. Duda, L. M. Stancikas, O. Sumantas, G. Macenas, E. Scratter, ir B. A. Mason.

Naujoji jaunųjų kuopa tikrai yra labai gražus ir vertingas įnašas, kuris SLA broliškąją organizaciją papuošė kaip tik jos 75 metų Deimantiniam Seimui.

rikoje visuomet jungė Amerikos lietuvius, jų naudai dirbo ir tebedirba. Todėl šiandien SLA yra stipriausia fraterna-
lė lietuvių organizacija. Kodėl? Dėlto, kad ji nesnaudžia ant savo laurų ir laimėjimų; ji, kaip pridera visuomeninei organizacijai, veržiasi pirmyn verbuodama naujus narius ir rupindamasi esantiems nariams būti naudingesnė.

Šalia apdraudęs SLA savo nariams duoda viską ką gali duoti paprasta draugija ar

klubas, bet šalia to skatina savo narius taupyti, sveikai gyventi, rūpinasi jo sveikata, jo gerove, jo šeima ir, nelaimės atveju, jo paliktais našlaičiais.

Amerikos žemyne yra tuks-
tantiškai lietuvių, nepriklausančių prie Susivienijimo, yra senų, vidutinio amžiaus, bet visų daugiausia yra jaunimo, į kurio rankas ateityje pateks visas Amerikos lietuvių gyvenimas ir veikla. Todėl laikas dabar kodaugiausia jaunimo į savo organizaciją įtraukti.

Juo daugiau jų dėsies prie SLA, juo daugiau mes stiprėsime ir daugiau atsieksime.

Šiandieninis pasaulis yra žiaurus ir daug reikalaujantis. Tik stiprus ir patvarus budami tegalėsime lenktyniau su kitais ir išlaikyti sau vietą modernėjančiame pasaulyje. O tą galima padaryti tik vieningai dirbant.

Susivienijimas Lietuvių Amerikoje kviečia į talką visus lietuvius telktis po SLA fraternalę vėliavą. Po ją tesijungia senesnieji, jaunieji ir vaikai. Duokim galimybės mūsų jaunimui siekti mokslų, o išmokslinti tesiekia garbingų profesijų ir vietų pasaulio prekyboje, pramonėje, moksle ir literaturoje.

Tą galime padaryti tik budami vieningi, stiprus, patvarus ir pasitiki savo fizinėmis ir finansinėmis jėgomis.

Susivienijimas Lietuvių Amerikoje kviečia visus lietuvius stoti ir įsijungti į Amerikos lietuvių gyvenimą ir veiklą ir tuo pačiu apsirūpinti save ir savuosius jaunatvėje, senatvėje ir nelaimės atveju.

ATŽALYNAS

TEVYNĖS Mėnesinis Priedas
Jaunimui

Redaguoja SLA Jaunųjų
Komisijos Redakcinė Komisija:
V. Virbickas, J. Maldutis,
P. Avilzonis, A. Valatkiene,
A. Gustas

Atstovai:

Kanados ----- S. Jokubaitis
Chicagos --- V. Adamkevičius
Bostono ----- R. Sležas

Dr. M. J. Vinikas, Mgr.
307 W. 30th St., New York 1, N. Y.

MEDŽIAGOS PASLAPTIS

A. IGNAITIS

Charakteringa ir įdomu, kad dialektinis materializmas ir primityvios religijos ("juodasis bolševizmas") čia sutaria: medžiaga, materiją laiko ne energija, o kuo tai savitai egzistuojančiu. Skirtumas tik tas, kad vieni teigia, jog materija, medžiaga egzistuoja kaip daiktas savyje iš savęs ir dėl savęs (Kanto ir Brentano—Weyl, t. y., egzistencijos ir intencijos (intentional) kriterijai), o primityvios religijos—kad medžiaga, kaip pvz. gyvybė, sielą ir kt. Dievas sutvėrė ir tai atskirai kaip tokias ir kad, svarbiausia, medžiaga ir dvasia yra dvi nesuderinamos priešybės.

Kaip filosofinis materializmas save pateisina ir grindžia, šiandien jau turime pakankamai medžiagos—rašų, pasisakymų. "Nuosekliai išvystyta materialistinė filosofija, kurios aukščiausia pako-pa yra dialektinis materializmas, savo teigimams pagrįsti plačiai panaudojo fizikos atradimus. . . . Tačiau dėl stichinio materializmo silpnumo, kuris pasireiškėdavo nesąmoningumu ir nemokėjimu filosofškai įprasminti tyrimais gautus mokslo duomenis, dalia buržuazinių mokslininkų nekartą bandė fizikos atradimus panaudoti idealistinėms pažiūroms pagrįsti (žr. S. E. Titrė ir A. V. Timoreva, "Bendrosios Fizikos Kursas.") Rusiška penktoji laida 1954, lietuviškas vertimas Vilniuje 1955 su su ap-robata leista vartoti kaip va-

dovėlį valstybinių universitetų fizikos-matematikos ir fizikos-technikos fakultetuose: lygybė $E=mc^2$ išreiškia bendrą energijos ir masės tarpusavio ryšį. Šios lygybės turinys idealistų daug kartų buvo iškraipomas: buvo tvirtinama, jog iš jo neva išeina, kad masė gali 'virsti' energija ir atvirkščiai. . . . Visos tos išvados visiškai neteisingos ir galų gale veda į energijos įvaldžio atitraukimą nuo materijos įvaldžio, t. y., į idealizmą. Tikrumoje fizikiniai dydžiai masė ir energija yra pačios pagrindinės charakteristikos tų konkrečių judančios materijos pavidalų, su kuriais turi reikalo fizika." (Pusl. 113 ten pat.) Kitas, dar žymesnis Maskvos universiteto profesorius G. L. Landsberg, savo universitetiniam veikale "Optika," lygiai taip pat ideologauja: "Todėl reikia laikyti nevykusiu kar-tais sutinkamą tvirtinimą, kad sąryšys $E=mc^2$ išreiškia masės ir energijos ekvivalentiškumą." (ž. jo "Optika" pusl. 411. Versta iš trečio leidimo. Vilnius 1955.) Ši-tas veikalas (vien "Optika" turi 792 pusl.) yra tikrai aukšto mokslo turinio ir paseka visus naujausius duomenis, Ferma, Pauli, šių dienų kvantinio-statistinio šviesos vaizdavimo dėstymas ir kt. Bet ir čia, net įvardijant pavardę, Einstein'as puolamas už jo idealistinius, subjektyvinius nukrypimus nuo dialektinio materializmo (žr.

pusl. 412 ten pat—"Optika"), o Leninas daug kartų ir plačiai cituojamas kaip kelrodis (žr. pusl. 412, 413, 730).

Dialektika—daugis ją neteisingai aiškina, kaip "logika" (žr. Collins enciklopedija—Dialectics), iš tikrųjų dialektika yra jų metafizika (senąja prasme), kur galutinis pradas (ultimate ground) yra ne butis, laikas, substancija . . . o vienas vienintelis—materija. Kadangi, vis dėlto, jie netiek filosofuoja ar mieldžiaisi, o aktyvia veikia dirba mokslininkai ir technikai, tai jų kilimas yra faktas ir bus kol jie neišsigims, kaip kadaisė pirmavę kinai ar indusai ir prisidirbę šventų ne-liciamų karvių, šventamentų, liausis dirbė ir kurę mokslą ir techniką, o imsis laipsinti ir šlovinti save ir savo viršūninius, kaip esą neklįstančius ir nereikalingus pažangos.

. . . tai ir dar šiandien matome, kaip Sovietų dialektiniam materializmui toks bandymas (ideologijos diktatas mokslui—A. Ig.) yra visiškai pasisekęs" (žr. "Metmenys," 1959 nr. 1, pusl. 83.) V. Daniela, savo gražiam ir turiningam straipsny "Mokslas ir Pasaulėžiūra" teisingai te-mą iškelia ir nagrinėja, bet klįsta teigdamas, kad ten dialektiniam materializmui pasisekę įsiviešpatauti. Toli gražu ne. Pilnai visa įsiskaldžius matyti, kad argumentavimo sakiniai yra beprasmi ir dirbtinai surežisuoti.

Dar įdomiau, kad sovietinės dialektikos (metafizikos). Rytų Vokietijos universitetai visiškai nepaiso. Jų žymiausia keturių tomų fizikos

kurse — Grimsehl, Lehrbuch der Physik — apie Lenina, Marksą niekur nėra nė žodžio, o ketvirtam tome (Struktur der Materie) dargi randame: "Wegen dieser universellen Aequivalenz zwischen Masse und Energie..." ("del šito visuotinio ekvivalentiškumo tarp masės ir energijos" (žr. pus. XIX, 1959 m. laida), taigi visai atvirkščiai, kaip Maskvos profesoriai graudena.

Dar pridėjus žinomo mokslininko fiziko W. Pauli nuomonę, "A very striking example of the equivalence of mass and energy is the annihilation of a pair of two electrons with opposite electric charge (positron and negatron), where the whole mass is transformed into radiation energy" (žr. Theory of Relativity, W. Pauli, 1958 pusl. 217) turėtų būti aišku, kad einame mokslo — objektyvių faktų — keliu ir norime atskleisti gamtos tiesą, o ne kokiems nors ideologams patalikuojame.

"Jamžinkime" Paskaitas

Įvairiose studijų dienose, bei bendrai studentų ir kitų organizacijų parengimuose, bus duodama įvairių paskaitų. Neatsisveigiant į jų kokybę ar kiekybę, klausytojų skaičius yra ribotas geografinės padėties. Kitaip sakant, net su didžiausiais norais newyorkietis negali išgirsti Chicagoje vykstančios paskaitos, jeigu jam ten buvo neįmanoma nukeliauti.

Nebent paskaita yra ranka užrašoma ir išsiuntinėjama kitoms vietovėms (kas yra ne-

prasmė, nes dėl to reikia labai paslėpti žmonių, kurių nėra per daug, išleista klausytojų sąmonė iš kurių ji, deja, gana greitokai išnyksta. Ir taip idėjos, kaip dumai vėjo blaškomi, pamažu dingsta.

Šiuos trukumus, bent dalinai, galima panaikinti paskaitas užrašius į juoselę. Šiuo budu paskaitą "jamžinti" nereikia daug darbo, ir užrekorduotos paskaitos gali būti išsiuntinėjamos kitoms vietovėms kur jos pasiektų daugiau klausytojų. Visą šį atlikti tereikėtų tikrai "tape recorder" (kurį galima būtų pasiskolinti) ir palyginus, mažai pinigų (juoselės kainuotų apie tris dolerius).

Nors ir užrekorduota paskaita niekuomet neatstos gyvo žodžio, tačiau ir "balsas iš dėžės" turi didesnės vertės negu tylą. Taigi būtų verta visoms organizacijoms šią idėją apvarstyti.

V. VIRBICKAS.

NAUJAS ŽURNALAS

Naujas žurnalas — įnašas kulturali ir lietuvių bei "Metmenys" — išsiskiria iš pirmo numerio (1959 metų pabaiga) gražiai užsirekomendavo. Jaunieji kulturalininkai davė rašinių, kurių mintys daro gilaus įspūdžio.

Štai V. Doniela studijoje "Mokslas ir Pasaulėžiūra" giliai, filosofškai dalyką nagrinėja ir įrodo moralinę ir mokslinę šaltą ty, kurį ideologaudami patalkauja gatavai tiesai, o ne mokslo faktams. Iš tikrųjų nei dialektinė metafizika, nei senkrikščionė,

ortodoksinė metafizika, nebuvo ir nėra objektyvios: viena ideologauja suvulgarintam materializmui, kita ideologauja pačių sukurtam, "patobulintam Dievui." Abi metafizikos musąjį pasaulį atvedė į dabartinį sąmykį: "diktatūrinę demokratiją," "nerealų realybę," "nelaisvą laisvą" — žmogaus žmogumi pavergimą; vieni tai daro žemės rojus, kiti — dangaus vardu. Nei vieni nei kiti negalės rasti tiesos, nes per daug savo viršininkams, jų gatavos tiesos užmačioms, patalkauja.

Vyt. Kavolis iškelia kurybos vertę kaip svarbiausią žmogui, taigi ir nacijai (tautai) išlikti pagrindą. Ačiu. Musų senesnieji "nesikeičiančios" filosofijos skelbėjai (žr. Lietuvių Enciklopedijoje — Filosofija) turėtų giliau panagrinėti savo "nekeičiančios" postulatines tiesas.

Be to, V. Kavolis, kitoj vietoj (žr. Iš Redakcijos pusl. 142), be įžangų ir įrodų, tiesiog pasako, kad kultūrą reikia suprasti platesne prasme (anglo-saksiška prasme). Iš tikrųjų, kultūra nėra snobams ambliuų krapštukas, t. y., kultūra pusfilosofų prasme, nesgi kultūra ir civilizacija yra du skirtingi žodžiai, bet jie abu reiškia vieną ir tą patį. Reikia pagaliau sudrausti tuos, kurie jaunimą gadina antikonstruktyvine — nihilistine filosofija.

Naujasis žurnalas, atvira širdžia ir blaiviu protu, sprendžia ir liečia ir daugiau idomių ir aktualių klausimų. Tikime, kad kiekviena karta turi ką kitai pasakyti — ir kad jų dialogas gali būti

IŠ SLA JAUNUOLIŲ KOMISIJOS VEIKLOS

Iš kairės į dešinę sėdi: A. Gustus, J. Valatka, A. Valatkienė, P. Dagys, ir J. Kiznis

Balandžio mėn. 24 d. Jaunuolių Komisija susirinko eiliniam posėdžiui, kuriame, deja, galėjo dalyvauti ne visi Jaunuolių Komisijos nariai.

Šiame posėdyje buvo aptarta Jaunuolių Komisijos raporto klausimas Seimo Darbų Knygoje, dalyvavimas SLA Deimantinės sukakties Seime, ir buvo apsvaistytas SLA Penktos Apskrities kvietimas dalyvauti Apskrities suvažiavime.

SLA Penktos Apskrities valdybos kvietimas buvo vienbalsiai priimtas, dėkojant valdybai už pareikštą pasitikėjimą Jaunuolių Komisijai ir nutarta visiems dalyvauti Apskrities suvažiavime.

Taip pat nutarė birželio mėnesį sušaukti dar vieną Jaunuolių Komisijos posėdį, kuris bus paskutinis šios komisijos posėdis prieš SLA Deimantinės Sukakties Seimą.

„Idomus“ (ten pat 143 pusl.). radarbiams verta palinkėti—geros sėkmės.

Šiuo metu išėjo ir 2 „Metmenų“ numeris, ir tai žymiai didesnis, nors turiniu silpnėnis.

—IGNAS.

Ką jaunas sėsi tą senas piauši.

Paklydusiam ir vilkas draugas.

ERDVĖS SIEKIMAS

Galų gale žmonija yra pasiekusi erdvės įsisavinimo amžių. Dabartinėje spaudoje, o ypač laikraščiuose, yra daug rašoma apie erdvės siekimą, apie dabartinius žmonijos triumfus ir nepasisekimus toje srityje, tačiau būtų įdomu trumpai pažvelgti ir į erdvės siekimo praeitį bei šio srity pirmus žingsnius.

Vienas pirmųjų erdvės siekėjų (teisingiau galima sakyti mėnulio siekėjų) buvo kinietis Wang Hoo. Kiniečiai, kaip žinoma, jau kelis šimtus metų prieš Kristų bandė raketą kaip karo pabuklus. Apie 200 metų prieš Kristų, kinų didvyris Wang teisingai nusprendė, kad su raketomis žmogus gali pasiekti mėnulį, tačiau jis neteisingai sprendė, kad mėnulį galima lengvai pasiekti. Taigi, prie kėdės jis pritaisė 48 dideles raketas, liepė jas uždegti, ir su visa kėde dingo dūmuose. Dūmams išsiblaškius, nei kėdės nei Wango nebuvo matyti... Taip ir pasibaigė pirmasis užrekorduotas „šūvis į mėnulį.“

Kiti rimtesni žingsniai raketų moksle prasidėjo tik dvidešimtajame amžiuje, butent 1928 metais. Tais metais laikraščiuose buvo rašoma apie raketą į stratosferą ir raketines mašinas, ir bendrai buvo pradama daugiau rūpintis raketomis. Ypatingai didelis susidomėjimas raketomis prasidėjo vokiečių karo srityje, nes raketos, kaip tolimų distancijų ginklai, nebuvo uždraustos Versalio nutarimuose. Pažymėtina, kad jau nuo (Nukelta į 7 pusl.)

ENGLISH SECTION

EDITORIAL

At long last, it has finally happened! One of you, dear readers, without any cajoling or arm-twisting on our part, has gone and written us an article. It seems at long last the wall of silence has finally been broken (never again to mend, we hope).

Naturally, because of this anticipated, and yet surprising turn of events, we have become a very happy lot, indeed. Our enthusiasm and expectations have soared above all previous levels, and why not? Imagine, if you can, after seven months of

pleading, teasing, and in general making nuisances of ourselves to all within reach, someone writes to us an article. It's the sort of thing that makes one believe that, after all, our time has not been wasted. It's like a dream come true; it's Santa Claus and the Easter Bunny combined.

Seriously, however, we are truly grateful to Miss Ryte Spingyte for her interesting article, and hope that we shall hear more from her, as well as from our other readers, in the near future.

—V. V.

Highlights of History

(Continuation)

During 1332, by means of letters to the Pope and various important cities, Gediminas showed to the Western World the injustices of the invading Crusaders, and achieved a temporary peace. However, sensing that war was unavoidable, he sought allies among the neighboring Slavic peoples. He was successful to the extent that the Crusaders were more careful when dealing with the allies.

Following 1330, the Crusaders, having fortified themselves in their conquered

lands, continued their determined attacks upon Lithuania. It was during one of these attacks (1336), that Duke Margiris of Pilenai, rather than surrendering, committed himself and his whole fort to a funeral pyre. Despite their persevering attacks, the Crusaders did not gain much territory; the Lithuanians managed to protect their native land.

The exact date and place of the death of Gediminas is not known (it was previously thought that he died in battle with the Crusaders at Vėluona), however, it is known that he died in battle in the winter of 1341-2. His tomb

is near the castle of Vilnius.
(To be continued)

ERDVĖS SIEKIMAS

(Atkelta iš 6 pusl.)

1932 metų rudenio keletas mokslininkų (jų tarpe ir Wernher von Braun) buvo vokiečių kariuomenės tarnyboje, ir 1937 metais visas būrys mokslininkų ir technikų buvo perkelti Paenemunde. Karo pradžioje vokiečiai jau buvo išstobulinę tris raketų kontrolės sistemas ir kelis kartus pasiekė aštuonių mylių aukštį savo A-5 raketomis, o 1942 metais jų A-4 (vėliau perkrikštyta į V-2) pasiekė 85 km. aukštį ir 190 km. tolį. (1944 metais ta pati raketa buvo naudojama prieš Londoną.) Planuojamos buvo ir kitos raketos iš kurių A-9 būtų buvusi užtekstinai pajėgi iškel-
ti satelitą į erdvę (dar net buvo svajojama apie A-12, kuri galėtų pasiekti daugiau 25 milijonų svarų jėgą).

Pasibaigus karui JAV ir Rusija tobulino raketų pajėgumą ir yra sėkmingai išleidę daugiau 26 satelitų bei "moon probes."

Dabartinio metu, abi valstybės daro rimtas pastangas išsiųsti žmogų į erdvę ir, reikia tikėtis, neužilgo tai bus įvykdyta. Tada iš tikrųjų bus pradėtas erdvės amžius.

—V. V.

Atėik belaukiamas, išėik be-
mylimas.

Girios paukštis vis į giria
žiuri.

Interesting Easter Traditions in Lithuania

Lithuania, from ancient times, has her own Easter customs and traditions in which both young and old participate. The traditional Easter-egg plays an important part during the Easter Season. All take part in coloring the eggs, and the results are beautiful to see. The designs on them reveal the artistic talents of the painter and each member of the family attempts to color them the best. The variety of of lovely motifs, the graceful and dainty designs, reveal the artistic talent inherent in the Lithuanian people.

After many weeks of fasting and praying during Lent, Easter Sunday is filled with joy and fun. The Easter-egg-rolling is a favorite pastime on this day for the Lithuanian children, although many an adult does not hesitate to join in this thrilling and exciting game. The young girls and boys also have their fun on Easter Sunday. It stems from the ancient superstitions which are handed down from generation to generation. Following are only a few examples: A young girl would never fail to get up before dawn on Easter morning and run down to the nearest stream or lake to wash herself. This act would assure her that her complexion would always remain lovely. Also in the clear and calm waters she hopes to see the image of her future husband,

and, as tradition tells us, the water has often revealed the face of the one she was to marry. Not to be outdone, the boy in the family also participates in proving superstitions, either to be right or wrong. He attempts to get up sharp midnight and be the first one to draw a bucket of water from the well or stream. If he is the first one and is there at precisely twelve o'clock, he will not find water in his bucket but pure wine. Then, before dawn, on the way to the stable to feed the horses, he would be sure to notice the direction from which the wind blew. From that side his future wife would come.

All during Easter Sunday and throughout the following week, the table is continuously filled with a rich array of delicious and tempting foods. After the long weeks of Lent, both the family and visitor enjoys them greatly.

The head of the family does not forget the animals during Easter, and a better feed is also fed to them.

These are only a few of the varied and interesting customs in Lithuania during the joyous holiday of Easter.

RYTE SPINGYNE

Our Member Makes Good

Richard Allan Leeson of Scott Township, Pa., was voted the Player of the Year in the WFLAL. Rick and his parents Albin and Martha

Leeson are members of the SLA Lodge 90 of Pittsburgh, Pa. Our heartiest congratulations to Rick may Ramblin Rick Leeson ramble on to even greater heights.

There is a Lot of Difference Between THINKING and KNOWING

THE MEASURE OF A MAN

NOT—"How did he die?"
BUT—"How did he live?"
NOT—"What did he gain?"
BUT—"What did he give?"

These are the suits to measure the worth.

Of a man as man, regardless of birth.

NOT—"What was his station?"
BUT—"Had he a heart?"
And "How did they play his God given part?"

Was he ever ready with a word of good cheer,

To bring back a smile, to banish a fear?

NOT—"What was his church?"
NOR—"What was his creed?"

BUT—"Had he befriended those really in need?"

NOT—"What did the sketch in the newspaper say?"

BUT—"How many were sorry when he passed away?"

When I am right—no one remembers.

When I am wrong—no one forgets.

Half of knowing what you want is knowing what you have to give up before you get it.

He who laughs last is slow in catching on.